

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 5.6.2014 г.
COM(2014) 327 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

**Правни пречки пред свободното движение на средства между институциите в
рамките на обособена ликвидна подгрупа**

1. ВЪВЕДЕНИЕ И ЦЕЛИ

История на досието

Регламент (ЕС) № 575/2013¹ (Регламент за капиталовите изисквания („РКИ“) и Директива 2013/36/ЕС² (Директива за капиталовите изисквания („ДКИ“) съставляват правната рамка, уреждаща правилата за достъпа до осъществяване на дейност от кредитните институции и инвестиционните посредници (наричани събирателно „институциите“), както и приложимите към тях надзорна рамка и пруденциални правила.

РКИ съдържа пруденциалните изисквания за институциите, отнасящи се до функционирането на пазарите на банкови и финансови услуги. Целта е да се гарантира финансовата стабилност на участниците на тези пазари, както и високо ниво на защита на инвеститорите и вложителите. За да се избегнат нарушения на функционирането на пазара и случаите на регулаторен арбитраж, тези пруденциални изисквания следва да гарантират много висока степен на хармонизация.

И все пак, на разположение на компетентните национални органи и държавите членки са оставени няколко варианта и възможности за преценка. Това включва възможността, предвидена в член 8 от РКИ, компетентните органи да отменят ликвидните изисквания на индивидуална основа. Въпреки че освобождаването от изискванията подлежи от преценката на националните органи, то силно ще улесни прилагането на новите правила за ликвидност в контекста на групата.

Причина за настоящия доклад

Съгласно член 8 от РКИ компетентните органи могат да освободят изцяло или частично от изискванията на шеста част от РКИ, т.е. от ликвидните изисквания, дадена институция и всички или някои от нейните дъщерни предприятия в Съюза и да упражняват надзор върху тях като обособена ликвидна подгрупа („ОЛП“), при условие че те изпълняват всички посочени изисквания.

Изискванията са следните:

а) институцията майка на консолидирана основа или дъщерната институция на подконсолидирана основа изпълнява изискванията на шеста част;

б) институцията майка на консолидирана основа или дъщерната институция на подконсолидирана основа наблюдава и контролира непрекъснато

¹ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012. ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1.

² Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО. ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338.

ликвидните позиции на всички институции в групата или подгрупата, които са освободени от изискването, и осигурява достатъчно ниво на ликвидност за всички тези институции;

в) институциите са сключили удовлетворяващи компетентните органи договори, които предвиждат свободното движение на средства между тях, за да могат да изпълнят своите индивидуални и съвкупни задължения, щом същите станат изискуеми;

г) към момента няма и не се предвиждат съществени практически или правни пречки пред изпълнението на договорите, посочени в буква в).

Съгласно последната алинея от член 8, параграф 1 от Регламента за капиталовите изисквания (РКИ) Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за евентуалното наличие на правни пречки, които биха могли да направят невъзможно прилагането на изискването по буква в), и се приканва при необходимост да представи до 31 декември 2015 г. законодателно предложение за това кои от тези пречки да бъдат премахнати.

През последните няколко месеца Европейската комисия се консултира пряко с отрасъла и с националните публични органи, за да открие евентуални пречки пред свободното движение на средства между институциите в рамките на ОЛП в ЕС, да разгледа начините, по които тези пречки биха могли да бъдат преодолени, и да прецени дали съществува необходимост от регулаторни действия на равнище ЕС. Комисията обсъди тази тема и в рамките на Експертната група по банково дело, плащания и застраховане през септември 2013 г.

2. ВЪЗМОЖНИ ПРЕЧКИ ПРЕД СВОБОДНОТО ДВИЖЕНИЕ НА СРЕДСТВА

Настоящият доклад е насочен основно към трансграничните ситуации, тъй като именно в този контекст е най-вероятно да възникнат практически пречки. Освен това освобождаването от прилагане на ликвидните изисквания на индивидуална основа за дадена институция и всички или някои от нейните дъщерни предприятия, когато всички институции от ОЛП са лицензирани в една и съща държава членка, е уредено отделно в член 8, параграф 2 от РКИ.

Следва да се отбележи, че в настоящия доклад няма да бъдат анализирани потенциалните пречки в трети държави, тъй като съгласно член 8, параграф 1 от РКИ освобождаването се отнася само за територията на Съюза, въпреки че Комисията признава, че такива пречки биха предизвикали загриженост в контекста на надзора на консолидирана основа.

Свобода на движението на капитали като общо правило на ЕС

По правило не следва да има ограничение върху свободното движение на капитали в Европейския съюз. Съгласно член 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“) се забраняват всички ограничения върху движението на капитали и върху плащанията между държавите членки.

Ето защо всяка разпоредба от националното право, която възпрепятства институциите да сключват договори, предвиждащи свободното трансгранично движение на средства между тях, за да изпълнят своите индивидуални и съвкупни задължения, щом същите станат изискуеми, би представлявала по принцип ограничение, забранено от Договора, което може да стане причина за откриване на производство за установяване на неизпълнение на задължения съгласно член 258 и следващите членове от ДФЕС. Следователно държавите членки нямат право по принцип да приемат национални разпоредби, които пряко забраняват свободното движение на капитали.

От друга страна, в член 65, параграф 1, буква б) от ДФЕС е определено, че общото правило на член 63 не следва да засяга правото на държавите членки да вземат всички необходими мерки за предотвратяване на нарушенията на националните законови и подзаконови норми, в частност в областта на пруденциалния надзор на финансовите институции, или да вземат мерки, които са оправдани от съображения за обществен ред или обществена сигурност. Съгласно член 65, параграф 3 от ДФЕС тези мерки не следва да представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на свободното движение на капитали и плащания.

В резултат на това националните изискванията с ограничителен ефект върху капиталовите потоци не могат да се считат сами по себе си за нарушения на член 63 от ДФЕС, когато са недискриминационни и са надлежно обосновани за целите на пруденциалния надзор, подходящи са за осигуряване на преследваната цел и са пропорционални на тази цел.

Възможно е да възникнат изключителни обстоятелства, при които да бъде обосновано ограничаването на свободното движение на капитали, например чрез налагане на контрол върху капитала. В това отношение Комисията неотдавна счете, че временните ограничения върху движението на капитали, наложени от Кипър, са оправдани от съображения за обществен ред или обществена сигурност (член 65, параграф 1, буква б) от ДФЕС) и поради причини от висш обществен интерес.

Целево заделяне

На практика компетентните органи на държавите членки понякога предприемат така наречените мерки за „целево заделяне“, насочени към задържане на ликвидност, дивиденди и други банкови активи в рамките на националните граници, които имат потенциално неблагоприятно въздействие върху други държави членки. Такива мерки за целево заделяне може да представляват ограничения върху свободното движение на капитали, които са забранени от Договора, освен ако са надлежно обосновани и пропорционални. Съществуват и опасения, че националните органи могат понякога да търсят начини да избегнат задълженията за сътрудничество с други държави членки, предвидени в РКИ и ДКИ.

Според данните от конфиденциално проучване, проведено в двадесет и седем държави членки, службите на Комисията са установили, че стълб 2³, режимът

³ Когато позицията на дадена институция се счита за недостатъчно силна или стабилна, въпреки че изискванията по стълб 1 са изпълнени, компетентните органи са упълномощени да предприемат

по отношение на големите експозиции⁴ и рамката за вътрешна ликвидност⁵ са специфични области, в които свободното движение на капитали между институциите може да бъде възпрепятствано чрез мерки, разрешени от рамката на РКИ/ДКИ, или чрез други неофициални действия.

Границата между законни и незаконни действия понякога е неясна, тъй като мерките за целево заделяне често възникват в контекста на (или са прикрити от) законово разрешени действия и/или в области, в които компетентните органи разполагат с дискреционни правомощия.

Ясно е обаче, че инструментите, използвани в гореспоменатите области, като например правомощията по стълб 2, служат на действителна и полезна цел, при условие че се прилагат съгласно закона и не са непропорционални спрямо пруденциалната си цел. Самият факт, че тяхното използване може да предизвика отрицателно въздействие върху възможността за прехвърляне на средства в рамките на дадена група не оправдава автоматичното им категоризиране като правни пречки по смисъла на член 8 от РКИ. Тези инструменти могат да се считат за пречки единствено в случаите, когато се използват за цел, която е несъвместима със законодателството на ЕС. Използването им за такива неподходящи цели следва да се избягва, но не означава, че самите инструменти следва да бъдат променени.

мерки по стълб 2. Съгласно член 86, параграф 3 от ДКИ компетентните органи предприемат ефективни действия, когато институциите имат рискови профили, които превишават изискванията за добре функционираща и стабилна система. В член 104, параграф 1, буква к) и в член 105 от ДКИ се разрешава налагането на специални изисквания за ликвидност.

⁴ В рамките на режима по отношение на големите експозиции съществува потенциална свобода за ограничаване на движението на капитали, когато вътрешногруповите експозиции са ограничени до обвързващи максимални размери на големите експозиции. Съгласно член 395, параграф 1 от РКИ институцията не формира експозиция към друг субект от групата, чиято стойност надвишава 25 % от приемливия капитал на институцията след отчитане на ефекта от редуцирането на кредитния риск, освен ако е освободена от режима по отношение на големите експозиции съгласно член 400, параграф 1, буква е) и член 400, параграф 2, букви в), д) и е) от РКИ. Компетентните органи имат право да налагат и по-строги максимални размери на експозициите на институциите по стълб 2, по-специално когато считат, че рискът от концентрация не се отчита и контролира по подходящ начин (член 81 от ДКИ). Режимът по отношение на големите експозиции предвижда също специални разпоредби, насочени пряко към вътрешногруповите експозиции, за които държавите членки имат право, при определени условия, да прилагат максимален размер на големите експозиции под 25 % на подконсолидирана основа (член 395, параграф 6 от РКИ). При все това в този конкретен случай Комисията има право да отхвърли предлаганите национални мерки, ако счита, че наред с другото те създават пречка пред свободното движение на капитали в съответствие с разпоредбите на ДФЕС (член 395, параграф 8 от РКИ).

⁵ Съгласно член 412, параграф 5 и член 413, параграф 3 от РКИ държавите членки могат да запазят или да въведат национални разпоредби в областта на ликвидните изисквания и изискванията за стабилно финансиране, преди задължителните минимални стандарти да бъдат уточнени и изцяло въведени в Съюза. В резултат на това и поне до 2018 г. (или 2019 г., в случай че Комисията реши да промени схемата за поетапно въвеждане, посочена в член 460, и да отложи за 2019 г. въвеждането на задължителен минимален стандарт с ниво от 100 % за изискването за ликвидно покритие (член 461 от РКИ)) по отношение на изискването за ликвидно покритие държавите членки имат право да запазят или да въведат национални разпоредби в областта на ликвидните изисквания, които са по-консервативни от рамката на РКИ/ДКИ, и да налагат задължително изискване за ликвидно покритие до 100 %.

Освен това целта на настоящия доклад не е да постави под съмнение неотдавна съгласуваните разпоредби на РКИ и ДКИ по отношение на гореспоменатите инструменти. Съществува ясна и действителна нужда от такива инструменти и тяхното включване в РКИ/ДКИ е резултат от дългосрочната и добре осъзната необходимост от надзор. Целта на настоящия доклад е по-скоро да изследва правните пречки, произтичащи от източници, различни от разпоредбите на РКИ и ДКИ.

Разпоредби на дружественото право

По време на консултация със заинтересовани страни като възможна пречка пред свободното движение на капитали в рамките на дадена група бяха споменати някои разпоредби на дружественото право, които възпрепятстват институциите да осигуряват неограничена ликвидност на други членове от същата група. Случаят е именно такъв, когато ръководните кадри на дадена институция са обвързани с общо фидуциарно задължение да защитават интересите на своята институция (и в ущърб на по-широките интереси на групата, към която принадлежи институцията). Ето защо, въпреки че дадена институция може да разполага с излишна ликвидност, това не ѝ дава автоматичното право да прехвърля тази ликвидност към други членове на групата, когато изплащането не може да бъде гарантирано. Следователно дадена институция не може свободно (във всеки случай не и без допълнителни съображения) да сключва договор с други членове на групата, който би позволил свободното движение на средства между двете.

Такива „пречки“ обаче изглеждат добре обосновани, особено когато са част от общите принципи на дружественото право, т.е. отнасят се и за дружествата в сектори, различни от банковия. Би било твърде необичайно, ако не се прилагаше такъв принцип. Такива въпроси следва да бъдат решавани по справедлив начин: или чрез надлежно гарантиране на изплащането на всяка предоставена ликвидност, или чрез използване на различни структури — като клонове — които не са отделни юридически лица.

Въпреки че понастоящем държавите членки разполагат със значителни правомощия за управление на ликвидността чрез клонове, те са от различни естество. Те са свързани с пруденциалните изисквания, а не със задълженията по дружественото право. Освен това тяхното значение ще отслабне (вж. по-долу — развитие при европейските правила за ликвидност и единния надзорен механизъм).

Данъчни закони

Въпреки че съществуването на данъчни закони, ограничаващи данъчното приспадане на лихви, платени по заеми от други членове на групата, би могло да възпрепятства свободното движение на капитали, то изглежда не пречи на институциите да сключват договори, които предвиждат свободното движение на капитали между тях⁶.

⁶ Тези данъчни закони обаче могат да намалят стимулите за осигуряване на свободно движение на капитали, тъй като увеличават данъчната тежест за групата.

3. ОТНОСНО НЕОБХОДИМОСТТА ОТ СПРАВЯНЕ С НАСТОЯЩАТА СИТУАЦИЯ

Според настоящия доклад не изглежда да има съществени правни пречки, които да възпрепятстват институциите да сключват договори, предвиждащи свободното движение на средства между тях, поне не и под формата на необосновани правни пречки.

Първата група затруднения, с които институциите могат да се сблъскат, когато се опитват да сключат такива договори, са надзорните изисквания (наложени от компетентните органи), които в някои случаи възпрепятстват свободното движение на капитали в групата. Тези изисквания могат да бъдат както обосновани — когато действително се налагат от ситуацията на отделната институция, към която е насочено надзорното изискване — така и спорни — когато истинската скрита цел на компетентните органи е да задържат ликвидността на своя територия, като по този начин осигурят прекомерна защита за националните данъкоплатци и кредиторите на институцията, върху която извършват надзор, за сметка на данъкоплатците в други държави — членки на ЕС, и кредиторите на други части на групата.

Реакциите на много държави членки и техните компетентни органи показват, че такива съображения са често срещани и дори открито се признават. Това предполага, че много компетентни органи не се отнасят с пълно доверие към концепцията за (трансгранична) ОЛП, тъй като виждат в нея потенциална заплахата за националните интереси. Такова поведение (практики на целево заделяне) — логично от чисто национална гледна точка, но с ясни и значими отрицателни въздействия от една по-широка европейска гледна точка — трудно може да бъде променено без по-нататъшно интегриране на настоящата регулаторна и надзорна рамка. С други думи, с цел тези практики да бъдат ефективно прекратени, е необходимо да се отстранят не само симптомите на проблема, но и породилите го причини и страхове. Ето защо, ако не бъде намерено решение по отношение на тези причини и страхове, компетентните органи биха могли да потърсят алтернативни средства за постигане на същите цели.

Доколкото основният проблем се състои в наличие на собствени национални интереси, по-ефективно решение би било съгласуването на целите на публичните заинтересовани страни чрез задълбочаване на европейската интеграция в областта на финансовите услуги и по-интегрирани надзорни отговорности.

Европейски банков орган

Първият важен начин за избягване или прекратяване на надзорните практики, които ограничават свободното движение на капитали (доколкото те не са обосновани), е чрез Европейския банков орган („ЕБО“). ЕБО играе все по-важна роля за улесняване на сътрудничеството между компетентните органи, като предоставя експертни знания и установява единна нормативна уредба в областта на надзора.

По-конкретно, компетентните органи следва да бъдат насърчавани да подобряват сътрудничеството помежду си и да използват необвързващата медиация на ЕБО в случаи на несъгласие по въпроса дали са изпълнени условията за създаване на ОЛП. Това се отнася и за периода преди 2015 г.,

след който ще започнат да се прилагат разпоредбите на РКИ относно съвместното вземане на решения и необвързващата медиация по този въпрос⁷.

След периода на наблюдение и пълното въвеждане на изискването за ликвидно покритие в съответствие с РКИ Комисията ще направи оценка на необходимостта от допълнителни мерки⁸.

Единен надзорен механизъм

Със създаването на единен надзорен механизъм („ЕНМ“) по силата на Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета⁹ е постигната важна стъпка напред. ЕЦБ действително ще разполага с правоспособност да осъществява надзор върху всички кредитни институции в еврозоната, както и върху институциите от държавите, които решат да се присъединят към банковия съюз.

С Регламента за ЕНМ на ЕЦБ се възлагат ключови задачи и правомощия във връзка с надзора по отношение на всички кредитни институции, установени в еврозоната. ЕЦБ ще осъществява пряк надзор върху определени големи кредитни институции, както и върху кредитни институции, които са поискали или са получили пряка публична финансова помощ. ЕЦБ ще наблюдава и надзора, осъществяван от компетентните органи върху по-малко значимите кредитни институции. ЕЦБ може по всяко време да реши да започне да упражнява пряк надзор върху една или няколко от тези кредитни институции, за да гарантира съгласуваното прилагане на стандартите за надзор.

Действащите в момента процедури за координация между компетентните органи на държавата по произход и приемащата държава ще продължат да се прилагат по същия начин към трансграничните кредитни институции, които осъществяват дейност както в рамките на държавите членки, участващи в ЕНМ, така и извън тях. И все пак, в рамките на поетите от нея преки задачи по надзора ЕЦБ ще изпълнява функциите на органите в държавата по произход и в приемащата страна за всички участващи държави членки. Това следва да прекрати до голяма степен описаните по-горе нежелани практики на целево заделяне. Колкото по-голям брой държави членки участват в ЕНМ, толкова по-малка ще бъде вероятността от практикуване на нежелано целево заделяне.

Единен механизъм за реструктуриране

Установяването на ЕНМ е първата стъпка към създаването на банков съюз и една от предпоставките за пряка рекапитализация на кредитните институции от Европейски механизъм за стабилност. В интегрирания банков съюз се включва и общ механизъм за реструктуриране на кредитни институции, основан на единна нормативна уредба.

⁷ Вж. член 8, параграф 3 и член 21 от РКИ във връзка с член 521, параграф 2, буква а) от РКИ.

⁸ Вж. съображение 30 от РКИ.

⁹ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции. ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63.

Комисията подчерта колко е важно да бъде постигнато споразумение по предложенията относно реструктурирането и преобразуването на кредитните институции и схемите за гарантиране на депозити, както и по предложението ѝ за единен европейски механизъм за реструктуриране, предназначен да се справи ефективно с реструктурирането на трансгранични кредитни институции и да осуети оздравяването на кредитни институции със средства на данъкоплатците. Договореното законодателство следва да допринесе значително за съгласуване на целите на публичните органи и за допълнително ограничаване на стимулите за практикуване на целево заделяне.

Европейски изисквания по отношение на ликвидността

Комисията подготвя делегиран акт за въвеждане на подробно и хармонизирано изискване за ликвидно покритие в рамките на Съюза. Съгласно член 460, параграф 2 от РКИ делегираният акт влиза в сила до 31 декември 2014 г., но не се прилага преди 1 януари 2015 г.

Делегираният акт следва да помогне за намаляване на нежеланите практики, които ограничават ликвидността в рамките на националните граници, тъй като ще осигури хармонизирани, единни, подробни и обвързващи правила за ликвидност, насърчаващи взаимното доверие между компетентните надзорни органи.

По-конкретно делегираният акт следва да цели разрешаване на някои проблеми, свързани с трансграничното управление на ликвидността в рамките на групата. С цел осигуряване на ефикасност и ефективност някои банки управляват своите касови средства и ликвидност на групова основа. За групите, които не се ползват от освобождаването за обособена ликвидна подгрупа, важен източник на ликвидност може да бъде преференциален поток в рамките на групата. Този поток се категоризира като „преференциален“, тъй като за банката бенефициер е разрешен по-голям входящ поток, какъвто обикновено не би бил възможен на индивидуална основа съгласно РКИ. При необходимост този поток би могъл да бъде съпроводен от съответстващ по-голям изходящ поток за банката, осигуряваща ликвидността. За съжаление по време на финансовата криза в някои случаи реализирането на тези потоци в рамките на групата на трансгранична база се оказва ненадежно.

В член 425, параграф 4 от РКИ се определят условията, които трябва да бъдат изпълнени, за да могат компетентните органи да дадат разрешение за преференциално третиране на входящ поток в рамките на кредитно и ликвидно улеснение. В член 425, параграф 4, буква г) от РКИ се изисква институцията и контрагентът да бъдат установени в една и съща държава членка. Но в член 425, параграф 5 от РКИ на компетентните органи се разрешава да предоставят освобождаване от това условие, ако са изпълнени допълнителни обективни критерии. Комисията ще проучи дали тези допълнителни обективни критерии могат да бъдат заложили в предстоящия делегиран акт. В член 422, параграф 8, буква г) и в член 422, параграф 9 от РКИ има съответстващи разпоредби по отношение на изходящите потоци в рамките на групата.

В заключение може да се посочи, че при подготовката на делегирания акт за коефициента на ликвидно покритие службите на Комисията ще проучат дали могат да бъдат определени допълнителни обективни критерии, за да се

позволи преференциално третиране на трансграничните изходящи и входящи потоци в рамките на групата. Това следва да поясни и подобри функционирането на трансграничните потоци в рамките на групата, които са създавали проблеми в миналото.

Защита срещу дискриминация на трансгранични групи

Източник на дискриминационно третиране може да бъде разрешението на националните органи ОЛП да бъде създадена на национално равнище, но не и за международна група. Това следва да бъде частично смекчено от факта, че съгласно член 8, параграф 2 от РКИ компетентните органи могат да освобождават от прилагането на изискването за ликвидност на РКИ обособени ликвидни подгрупи на национално равнище само ако са изпълнени същите основни изисквания¹⁰, на които трябва да отговарят трансграничните групи.

Тъй като прилагането на същите условия по различен начин към чисто националните и трансграничните групи не се позволява нито съгласно изискванията на европейското законодателство за недискриминация, нито съгласно общите административни правни принципи, би трябвало между тези групи да има съществена разлика, за не бъде разрешено създаването на ОЛП в трансграничен контекст, когато създаването на ОЛП е разрешено в национален контекст. Самият факт, че дадена група е трансгранична и че е под надзора на други компетентни органи не може да се счита сам по себе си за съществена разлика.

Бъдещ преглед на РКИ и ДКИ

Комисията е уверена, че прилагането на единна нормативна уредба и наличието на банков съюз ще гарантират съгласуваност и ще съхранят финансовата стабилност. Новите правила ще осигурят и условия на равнопоставеност на единния пазар между органите на държавата по произход и на приемащата държава, както и между държавите членки, които участват в ЕНМ и онези, които не участват в него, като по този начин ще се осуетят възможностите за регулаторен арбитраж и изкуствено целево заделяне на капитал и ликвидност и ще се улесни трансграничното възстановяване и реструктуриране на банките.

При евентуалното бъдещо преразглеждане на РКИ и ДКИ би било от полза отново да се проучи въздействието на дискреционните правомощия на компетентните органи върху свободното движение на капитали в групите. Ако е необходимо и когато това е възможно (т.е. без да се накърнява обхватът и ефективността на съответните инструменти в оправдани случаи), Комисията ще прецени дали такива правомощия следва да бъдат определени по начин, който оставя по-малко свобода за прилагане на потенциални мерки, ограничаващи свободното движение на капитали.

¹⁰ Посочените изисквания са изброени в член 8, параграф 1 от РКИ. Когато ОЛП има трансграничен характер, трябва да бъдат изпълнени и условията, изложени в член 8, параграф 3 от РКИ (приложим от 1 януари 2015 г.).

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В заключение, като се има предвид факта, че:

i) законодателният процес, свързан с РКИ и ДКИ, приключи едва неотдавна (поради което одобрението на националните дискреционни правомощия от страна на съзаконодателите датира от съвсем скоро),

ii) Комисията ще проучи дали предстоящият делегиран акт относно коефициента на ликвидно покритие може да помогне за ограничаване на някои нежелани практики, които задържат ликвидността в рамките на националните граници. За тази цел тя може да реши да разработи единни, подробни и задължителни правила относно ликвидността, чрез които да насърчи взаимното доверие на компетентните органи в областта на надзора. По-конкретно, делегираният акт би могъл да представлява възможност за установяване на допълнителни обективни критерии, които да улесняват разрешаването на преференциално третиране на трансгранични входящи и изходящи потоци в рамките на групата, в резултат на което да бъде изяснено и подобро функционирането на тези трансгранични потоци в рамките на групата,

iii) съществува постоянен процес за по-тясно съгласуване на целите на публичните заинтересовани страни чрез задълбочаване на европейската интеграция посредством единна нормативна уредба, ЕБО и най-вече посредством банковия съюз, и

iv) настоящият доклад не откри съществени правни пречки, които биха възпрепятствали институциите да сключват договори, предвиждащи свободното движение на средства между тях в рамките на обособена ликвидна подгрупа,

към момента Комисията не счита за необходимо да внася законодателно предложение по този въпрос. Комисията ще продължи обаче внимателно да следи и анализира ситуацията и ако тя се влоши, Комисията ще преразгледа необходимостта от изготвяне на такова законодателно предложение.